

BÀI THƠ “ STOP AND GO”

(Tôn mơn chuyên thơ x s ng mù)

Duy Việt - Huân Chùm bông ngoài có dáng vẻ mặt nghĩnh lòn, râu tóc dài như mặt lẵng t, anh có tài viết thơ pháp rất đẹp . Gia đình anh thơ t hnh phúc, ba ngi con trai đ u thành đ t. Trước năm 75 anh là mặt đ i bi u của Hội Đ ng Thành Ph, nay anh mở quán café trên đ ng Lý T Tr ng (đ ng T Do cũ), quán của anh cũng là nơi g p g của nhi u ngi yêu th .

Trước hôm khai tr ng, tôi ngi u ng v i Duy Việt, Nguyễn Đ c Minh... cũng đ m ng anh Phong Vũ v thăm quê nhà, Duy Việt nói:

-Dalat là thành ph ngàn hoa nên tôi mu n đ t tên Quán Hoa, ý các anh nghĩ sao.

Mi ngi bàn ra tán vào. Anh Phong Vũ lên ti ng :

-Thơ ng con tôi M qua thăm, nó k có mặt quán cà phê bên đó y tên “Stop and go”.

“Stop and go”. Thơ đang ng c nhiên, không ng đ t n c l y v t ch t làm đ u mà có ngi nghĩ đ n mặt cái tên, có vẻ nh l y trong l i d y của Ph t hay l i khuyên của mặt thi n s . Mi ngi m i ý.

“Stop and go” có đ n gi n nh l i m i gi : hãy đ ng chân l i đây ngu i khách, u ng tách cà phê nóng cho m lòng tr c khi ra đi ngoài tr i bão tuy t.

“Stop and go”. Nghe g n nh sinh ký, t quy. Ta đ ng l i trên cõi đ i này vài giây, vài phút, vài ngày... hay trăm năm r i cũng s ra đi, đi v cõi vĩnh h ng hay v lòng đ t m .

"Stop and go". Khi tên cướp Vô Nảo chết đuối 999 người và hắn tính chết đuối mười ruốt cho đến 1000 thì Địch Phạt xuất hiện, Vô Nảo nghĩ đến việc giết ngài thay vì giết mẹ, hắn cầm dao đứng theo Địch Phạt nhưng không làm sao đứng dậy, hắn kêu :

-Cù Đàm ! Sao ông không đứng dậy

Địch Phạt trả lời tôi tớ:

-Ta đứng dậy từ lâu rồi, còn nhà người sao không đứng

Câu nói khiến tên cướp "ng" "H" buông dao và trở thành con của Phạt.

"Stop and go". Đứng cái tâm lắng xẵng. Đứng cái tâm ác. Đứng tâm phân biệt. Ra đi. Đi về đâu. Ra đi như thế nào. Ra đi phải như nhàng, như mềm tay, không vướng vớ gì, vớ chớ, con cái, nhà cửa ruồng vớ. Như mềm tay như như hời thế.

Càng phân tích tôi càng hay. Tôi báo với Duy Việt :

-Cái tên nghe hay hay, có ý nghĩa, hay Duy Việt lấy tên đó đi, sau này biết đâu thu hút được khách tây ba lô.

Lúc này những người nước ngoài có khuynh hướng thích đi du lịch đến Việt Nam, chủ của ba lô khoác vai họ có thể đi khắp nước và được mọi người gọi chung là tây Ba Lô chớ không mang quách gì.

Duy Việt đứng ý. Tôi hứa với anh:

-Vài ngày nữa tôi sẽ tặng anh bài thơ "Stop and go".

Cuộc đàm đạo ý ám như tôi mất thời gian, tôi khám phá nhiều điều tốt ba tôi đến gần ý. Tôi thêm được lý nhân duyên, số vô thường hắn bao giờ hết. Tôi viết bút viết bài thơ "Stop and go":

"Trên gian là quán trọ

Tô hóa là huyên vi

Thần nhân là khách

Đứng là rời đi."

Bài thơ khiến nhiều người thích. Duy Việt và Song Nguyên không hắn mà đứng viết trên mặt trời giãy trờng trang trờng vì cả hai đứng viết thơ pháp đẹp xem như mặt công án phải suy ngẫm.

Bài thơ viết khi đến nước khi Duy Việt cho in bài thơ trên chiếc áo Pull bán cho du khách đứng quàng cáo cho quán của mình và Dalat.

Vài năm sau, con gái tôi bắt gặp bài thơ được đăng báo trên mặt trời chiếu bên Mồ như ng lờy tên... Cô gái là một cô gái sinh trưởng trong nhà trung học Bùi Thế Xuân. Con tôi gọi đi như:

-Sao bạn tôi lấy bài thơ của ba tôi.

Cô gái đáp: chính cô sáng tác đưa vào kinh Phạt.

-Vui hơ! Bên chốt cửa bài thơ "Stop and go" mà! Dòng người òng ỏi này rời ra đi đến nơi khác!

Viết Trang
(Đà Lạt)

